

Seyhun HÖKMDAR

***

Qadın öpüşünə yenilən Tanrının
sinəsində qəbir izləri,
qulağında bir cüt kilsə zəngi
biləklərində ölüm hökmü.
Və qəlbində ağ rəngli tabut-
Günahlar yuyulur kölgələrin göz yaşlarında.

***

Buruq-buruq saçlarında can verən qadın,
Gəl öpüşək, axsın içimə son nəfəsin.
Ahların göy qurşağıdı imdadın,
ölümün nə gözəldi, göz dəyməsin.

Ağrı göyərir yanaqlarında,
gözlərində tabutun sarılır.
Gəl qucaqlayım səni,
de ki, tabutum sarılır.

... Ağaclar küləyinə üşüyür bu gecə,
şillələyir ağacları buruq saçların.
Əllərini qaldır havaya, əllərindən as özünü,
sonra da şahid yaz ölümünə ağacları.

***

124 min peyğəmbərin təsbehi
qadın sonsuzluğunda qırılıb dağılır.
Sinəsində Tanrının ayaq izləri,
gözlərində görünməyən üzü,
burnunda hamiləlik qoxusu.

***

Hər gün bir şam yandırdım
baxışlarının qaranlığına.
Kölgə düşürdü dodaqlarının arasından çıxan
sözlərə.
Gözlərin lüləsi qırıq dəmlək kimi süzürdü göz
yaşlarını.
Buxarlandı ağızından qaynar-qaynar əlvida
sözü
buz kimi havada.
Getdin, baxışlarım iməklədi arxanca.
Getdin, arzularımı ovcunda büküb apardın.
Sanki kirayə mənzil idi bu eşqimiz,
özünü sonuncu xatirə şəkli kimi
yataq otağımızın divarından söküb apardın.

***

Gülüşlərin qəlbimə yeriyyir, çoban qızı.
Göz yaşların can verir dodaqlarında.
Elə ağlama, qurbanın olum,
alın yazımız hürür o işıq gələn tərəfdə.
Acdı, baxışlarımı at, yesin,
bəxtimizin çoban iti.
Götür tütəyini çal,
ayrılığımızın şərqi olsun "Çoban bayatısı"..
Baxışlarını söküb aparıram yanaqlarından,
ağlayıb saxlama məni, qurbanın olum.